

**AKADEMIA GÓRNICZO-HUTNICZA
IM. STANISŁAWA STASZICA
W KRAKOWIE**

Sprawozdanie - laboratorium nr 12

Całkowanie numeryczne metodą Romberga

Klaudia Fil, 26.05.2019 r.

1. Wstęp teoretyczny

Całkowanie numeryczne oznacza zastosowanie metod numerycznych w celu znalezienia przybliżonej wartości całki oznaczonej:

$$C = \int_a^b f(x) dx \quad (1)$$

W przypadku wzoru złożonego trapezów dzielimy przedział całkowania na m podprzedziałów:

$$h = \frac{b-a}{m} \quad , \quad (2)$$

$$f_k = f(a+k \cdot h) \quad , \quad (3)$$

$$S(f) = \sum_{k=0}^{m-1} \frac{1}{2} h (f_k + f_{k+1}) = h \left(\frac{1}{2} f_0 + f_1 + \dots + f_{m-1} + \frac{1}{2} f_m \right) \quad . \quad (4)$$

Zakładamy, że

$$f \in C^2([a, b]) \quad , \quad (5)$$

błąd złożonego wzoru trapezów wynosi:

$$E(f) = -\frac{h^3}{12} \sum_{k=0}^{m-1} f^{(2)}(\xi_k) = -\frac{(b-a)^3}{12m^2} \frac{1}{m} \sum_{k=0}^{m-1} f^{(2)}(\xi_k) \quad , \quad \xi_k \in (a+kh, a-(k+1)h) \quad , \quad (6)$$

gdzie wyraz

$$E(f) = -\frac{h^3}{12} \sum_{k=0}^{m-1} f^{(2)}(\xi_k) = -\frac{(b-a)^3}{12m^2} \frac{1}{m} \sum_{k=0}^{m-1} f^{(2)}(\xi_k) \quad , \quad \xi \in [a, b] \quad (7)$$

jest średnią arytmetyczną wartości drugiej pochodnej w przedziale całkowania.

Finalnie błąd ten przyjmuje postać:

$$E(f) = -\frac{(b-a)^3}{12m^2} f^{(2)}(\xi) \quad , \quad (8)$$

zależy od długości przedziału, ale zwiększając m można istotnie ograniczyć jego wartość.

Metoda Romberga opiera się na wzorze trapezów, gdzie dzielimy przedział analogicznie do (2) i wykorzystujemy wzór opierający się na (4):

$$S_n = h \left(\sum_{k=0}^n f(a+ih) - \frac{f(a)+f(b)}{2} \right) \quad , \quad \text{jeśli } x \in [0, 1] \quad . \quad (9)$$

Dla kolejnych wartości n dostajemy poniższy ciąg przybliżeń wartości całki:

$$\begin{aligned} S_0 &= \frac{1}{2} f(0) + \frac{1}{2} f(1) \\ S_2 &= \frac{1}{4} f(0) + \frac{1}{2} \left\{ f\left(\frac{1}{2}\right) \right\} + \frac{1}{4} f(1) \\ S_4 &= \frac{1}{8} f(0) + \frac{1}{4} \left\{ f\left(\frac{1}{4}\right) + f\left(\frac{1}{2}\right) + f\left(\frac{3}{4}\right) \right\} + \frac{1}{8} f(1) \end{aligned} \quad (10)$$

Łatwo można zauważyć, że do obliczenia T_{2n} można wykorzystać już obliczone T_n :

$$\begin{aligned} S_2 &= \frac{1}{2} S_0 + \frac{1}{2} \left\{ f\left(\frac{1}{2}\right) \right\} \\ S_4 &= \frac{1}{2} S_2 + \frac{1}{4} \left\{ f\left(\frac{1}{4}\right) + f\left(\frac{3}{4}\right) \right\} \\ S_6 &= \frac{1}{2} S_4 + \frac{1}{8} \left\{ f\left(\frac{1}{8}\right) + f\left(\frac{3}{8}\right) + f\left(\frac{5}{8}\right) + f\left(\frac{7}{8}\right) \right\} \end{aligned} \quad (11)$$

co ogólnie można przedstawić wzorem:

$$S_{2n} = \frac{1}{2} S_{2(n-1)} + h_{2n} \sum_{i=1}^n f(a + (2i-1)h) \quad (12)$$

z krokiem całkowania

$$h_{2n} = \frac{b-a}{2^n} \quad (13)$$

który jednocześnie jest odległością między $n+1$ węzłami.

Do obliczenia całki wykorzystujemy rekurencyjną formułę z wzorem trapezów

$$\begin{aligned} R_{0,0} &= \frac{1}{2} (b-a) [f(a) + f(b)] \\ R_{n,0} &= \frac{1}{2} R_{n-1,0} + \frac{b-a}{2^n} \sum_{i=1}^{2^{n-1}} f\left(a + (2i-1) \frac{b-a}{2^n}\right) \\ R_{n,m} &= R_{n,m-1} + \frac{4^m R_{n,m-1} - R_{n-1,m-1}}{4^m - 1} \end{aligned} \quad (14)$$

Wartości kolejnych przybliżeń można uporządkować w postaci tablicy, obliczenia przerywa się, gdy spełniony jest warunek

$$|R_{k,k} - R_{k-1,k-1}| \leq \varepsilon \in R \quad (15)$$

lub po osiągnięciu liczby iteracji k . Metoda ta jest przykładem kwadratury adaptacyjnej.

2. Zadanie do wykonania

2.1. Opis problemu

Celem zadania jest zaprogramowanie metody Romberga całkowania numerycznego, w celu uzyskania tablicy całek:

$$\begin{matrix} D_{0,0} \\ D_{1,0} & D_{1,1} \\ D_{2,0} & D_{2,1} & D_{2,2} & \dots \\ \vdots & \vdots & \vdots & \ddots \\ D_{n,0} & D_{n,1} & D_{n,2} & \dots & D_{n,n} \end{matrix} . \quad (16)$$

Gdzie poszczególne elementy określone są wzorami (13) z krokiem całkowania (12).

Wykorzystując program należy obliczyć wartość numeryczną całek z funkcji:

$$\bullet \int_0^1 \frac{\sin(x)}{x} dx , \quad (17)$$

$$\bullet \int_{-1}^1 \frac{\cos(x) - e^x}{\sin(x)} dx , \quad (18)$$

$$\bullet \int_1^\infty \frac{1}{xe^x} dx . \quad (19)$$

Dla pierwszej i trzeciej przyjmując wartość $n=7$, dla drugiej $n=15$. W przypadku ostatniej z nich należało dokonać podstawienia $x=\frac{1}{t}$ do postaci akceptowalnej przez program.

2.2. Wyniki

Dzięki napisanemu programowi uzyskano następujące wyniki przedstawione w tabelach:

w	$D_{w,0}$	$D_{w,w}$
0	0.920735	0.920735
1	0.939793	0.946146
2	0.944514	0.946083
3	0.945691	0.946083
4	0.945985	0.946083
5	0.946059	0.946083
6	0.946077	0.946083
7	0.946082	0.946083

Tabela 1. Tabela z wartościami elementów $D_{w,0}$ oraz $D_{w,w}$ z tablicy całek dla

$$\int_0^1 \frac{\sin(x)}{x} dx , \quad w \in \{0, \dots, n\} .$$

w	$D_{w,0}$	$D_{w,w}$
0	-2.79321	-2.79321
1	-2.3966	-2.2644
2	-2.28522	-2.247
3	-2.25633	-2.2466
4	-2.24903	-2.24659
5	-2.2472	-2.24659
6	-2.24674	-2.24659
7	-2.24663	-2.24659
8	-2.2466	-2.24659
9	-2.24659	-2.24659
10	-2.24659	-2.24659
11	-2.24659	-2.24659
12	-2.24659	-2.24659
13	-2.24659	-2.24659
14	-2.24659	-2.24659
15	-2.24659	-2.24659

Tabela 2. Tabela z wartościami elementów $D_{w,0}$
oraz $D_{w,w}$ z tablicy całek dla

$$\int_{-1}^1 \frac{\cos(x) - e^x}{\sin(x)} dx, \quad w \in \{0, \dots, n\}.$$

w	$D_{w,0}$	$D_{w,w}$
0	0.18394	0.18394
1	0.227305	0.24176
2	0.219834	0.215716
3	0.219351	0.21937
4	0.219384	0.21941
5	0.219384	0.219383
6	0.219384	0.219384
7	0.219384	0.219384

Tabela 3. Tabela z wartościami elementów $D_{w,0}$
oraz $D_{w,w}$ z tablicy całek dla

$$\int_1^\infty \frac{1}{xe^x} dx, \quad w \in \{0, \dots, n\}.$$

3. Wnioski

Przedstawiono wyniki z pierwszej kolumny, które wynikają wprost z metody trapezów dla zwiększających się węzłów, oraz te znajdujące się na diagonalu, które są efektem wykorzystania metody Romberga.

Łatwo zauważyć, że wynik stosunkowo najpoprawniejszy (uwzględniamy błędy zaokrąglania, spowodowane ograniczonym miejscem w pamięci) dla drugiego przypadku został szybciej osiągnięty na diagonalu. Różnice pomiędzy nimi na poziomie tej samej iteracji nie są bardzo znaczące. Wraz z wzrostem osiągamy lepsze przybliżenia, co jest zgodne ze wzorem (8), mówiącym o odwrotnej proporcji liczby iteracji to wielkości błędu.

Szybciej poprawniejsze przybliżenie znajdziemy na przekątnej tablicy, jednak możemy stwierdzić, że dla odpowiedniej liczby iteracji metoda ta już w pierwszej kolumnie da nam relatywnie dobre przybliżenie, jednak kosztem pamięci obliczeniowej (większa tablica).